

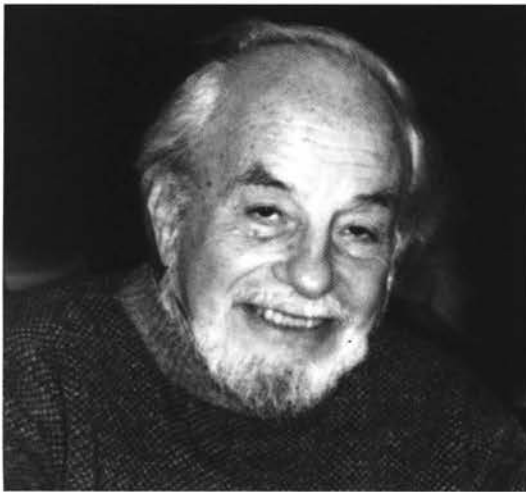
היסטוריה

מזמור קטן

5
 ראיתי עצמי מהלך שם
 כמו חרק המטיל על צלו שלו
 לארץ הדרך אל האפלה.

6
 האריות ישנים עכשו
 משני צדי מצחי,
 מרדמים מתח שבי.

מאנגלית: עודד פלד

אף שהרווי שפירו, יליד 1925, לא זכה כמעט לייצוג באנתולוגיות של שירה אמריקנית מודרנית, הוא נמנה עם המשוררים היהודים-אמריקנים המוערכים ביותר. שפירו נולד בשיקגו, למד באוניברסיטאות ייל וקולומביה, לימד באוניברסיטת קורנל והיה מעורכי ה'קומנטרי', ה'ניו יורקר' ו'ניו יורק טיימס' מגזין. שפירו מושפע מן המשוררים ויליאם קרלוס ויליאמס וצ'רלס רוניקוף. הוא עוסק בחוויות העיר הגדולה והמנוכרת, במשפחת המשורר ובוהותו כיהודי. בולטים בכתיבתו יסודות האירוניה וההומור העצמי.

לאן הלך אלהים היהודי?
 התמר מארובות המעשנות.
 מי ראה אותו הולך?
 ששה מיליון נשמות.
 איך הלך?

בקול דממה דקה
 כטל הנפרד מן העשב.

הגדרות של שירה

1
 שמוש מעשי
 בשמות מסתוריים:
 שמש, לילה, בקר, ענן,
 הארה, חלומות, אהבה.

2
 אני רוצה לצאת מן הגלגלת שלי
 לזמן-מה.
 אינני יכול לשאת עוד את הלחימה.

3
 זה שד חסר תועלת
 אמרה אשתי שעה שהניחה
 מידה את התינוק.

4
 ערפל בעל משקל משלו.
 מאמץ זה להאבק
 בעצמי למען משמעות.
 מישוהו חיב להתעייף.

1
 את אומרת שמחשבותי הן מחוות.
 כמה פעמים ביום
 עלי להחריב את העולם?

2
 מה שיציל אותי
 יבוא מבחוץ.
 זה

חובט במצחי
 עכשו ככף
 יד שטוחה.

3
 אז הגיע הרגע
 לקחת את עצמי ברצינות טוב

לתקף את האחרים
 להלחם על חיי.

סרחון החבלון
 דבק בידי

אז שלחתי אותן לעבד.

4
 כמכונית כבוי ממהרת
 מתוך תחנת כבאים,
 הצעקה הצרודה של אחרוני האנשים
 בעודם מטפסים עליה,
 שעה שאני מתבונן בלילה הפתוח לרוחה,
 בקרינות
 המצמיחה חיים.